

brizgalni je bila prijazna kumica. Na predvečer njene poroke ji je prišlo precejšnje število gasilcev čestitat z godbo. Teško se je ločila od naše lepe župnijske cerkve sv. Mihaela. Obilo sreče in božjega blagoslova vsem tem vrlim mladenkam!

Lukolela na ekvatorju v belgijskem Kongu, 20. XII. 1933.

Potovanje v Afriko.

Anton Kramberger, misijonar.

(Dalje.)

Tu sem videl učinko avstr. granat 30.5 in 42 cm. Res grozovito so razsajale te pošasti. Trdnjava Loncien (Lonsan) je bila zgrajena pred vojno vsa iz betona in železa. Betonske stene so bile 4 do 6 m debele; vmes je bilo vse polno železnih traverz, in človek bi mislil, da tega ni mogoče porušiti. Pa granate 42 cm so zadele ravno v smodnišnico in cela trdnjava je šla v zrak, seveda je bila vsa posadka (okoli 530 mož) — mrtva! Te trdnjave niso več popravili, ampak jo pustili tako, kakor so napravile granate. Zunaj trdnjave so postavili ogromen spomenik junakom, ki so dali tu svoje življenje za domovino. Ko sem hodil med temi razvalinami, sem se nehote spomnil grozot, ki sem jih doživel sam med svetovno vojno. Tudi očeta sem se spomnil, ki so mi ga ubile italijanske granate pri Sv. Mihaelu na Krasu. Ob teh spominih mi je postalo neizrekljivo težko pri srcu.

Približal se je čas odhoda ladje. Dne 16. novembra sem prišel v Antwerpen. Tu je glavno belgijsko pristanišče. Mesto je precej veliko in še dokaj snažno. Kolodvor menda nima para na celem svetu. Tudi cerkve so zelo lepe; sploh sem po celi Belgiji opazil krasne cerkve, tudi po vaseh, zidane po večini v gotskem slogu. Na splošno je Belgija napravila name zelo ugoden vtis. Prebivalci so napram tujcu zelo ljubeznivi in postrežljivi. Edino Nemcem so precej gorki, to pa vsled znanega divjanja nemške soldateske med svetovno vojno. Sledovi take nemške kulture se poznajo še dandanes. Pa kaj hočemo, vojna je vojna.

17. november. Treba iti na ladjo. Poveljil sem se brž od prijaznih sester usmiljenk, ki imajo tu hišo za potujoče misijonarje, in šel, da si malo ogledam ladjo, ki me bo ponesla v novo domovino. Ni bila velika, saj ima komaj 8000 ton. Malo me je zaskrbelo, ker bo vozila ta škatlja po morju, če bo vihar. Ob 12. uri je bilo dano znamenje za odhod. Z Bogom, Evropa! Z Bogom, prijatelji in znanci! Z Bogom, mila slovenska domovina! — Dokler je vozila ladja v kanalu, je šlo precej mirno. Ko pa je zaplula ven na morje, se je začel vihar, ki je trajal skoraj do Kanarskih otokov. Tako lušno je plesala ta salamenska škatlja, kakor da bi muziciralo milijon muzikantov najhitrejšo polko. Ob takem plesu mine človeka vsaka dobra volja in morska bolezen zahteva svoje žrtve. Mene se ni lotila, druge potnike pa je prav pošteno zdelavala. Mene so namreč oskrbele sestre v Antwerpenu s primernimi zdravili, katere je trebalo jemati prva

dva dni, vsako uro po en štamperl ali dva, pozneje pa vsaj trikrat na dan po pol kozarca. Kakšno ime imajo ta dobra zdravila, tu ne morem zapisati, da bi se kdo ne pohujšal nad menoj.

Vožnja po viharjem morju! Kako je zanimiva, pa tudi krasna. Ko bi imel kaj pesniške žilce, bi vam napravil krasno pesem o bučanju morja. Z besedami je to težko popisati, da se to le doživeti. — Neki večer sem videl prav lušten prizor. Gospoda je prišla po večerji se malo spréhajati na krov, hoteli pokazati, da se nič ne boji morskih valov in viharja. Naenkrat se pripodi proti ladji ogromen val in pluskne črez ladjo. O joj, to je bil prizor! Bili so vsi mokri ter vpili prilično tako, kakor nekaj Izraelci, ko so oblegali Jeriho. Pa tudi jaz sem bil nekoliko deležen tega Neptunovega blagoslova. Seveda smo vsi bežali proti vhodom v notranjost ladje.

Ko smo se približali Kanarskim otokom, se je vihar pomiril. Na Kanarskih otokih se je ladja ustavila v mestu S. Cruz. Ker je ladja stala dobrih 6 ur, smo napravili z avtom izlet po otoku. Otok sam je zelo hribovit. Najvišji hrib je visok 2400 m; do polovice je bil pokrit s snegom. Krasna asfaltirana cesta vodi do višine 1100 m, odkoder je lep razgled po bližnjih otokih in na odprto morje. Na otoku je veliko bananskih nasadov, kakor tudi precej citron in pomaranč, ki so ravno zorele. Največja nadloga je kaktus, ki hoče prerasti vsa polja. Zraste do 2 m visok. Da je zima blizu, nas je spominjalo samo to, ker smo videli platane brez listja, drugače je pa sijalo toplo južno solnce.

Hribi so poraščeni po večini z nekimi drevmi, ki je podobno oljki in ostane tudi po zimi zeleno.

Prebivalci so precej rjave polti, črncev še ni med njimi, le tupatam smo opazili kakega črnega služabnika pri bolj gosposki hiši.

Dalje sledi.

Zobozdravnica

dr. med. dent.

Bosiljka Krajinovič-eva

ordinira vsak dan

od 9. — 12. in od 15. — 18. ure.

Maribor, Glavni trg 22

(Osetova hiša).

119

Poslednje vesti.

Iz inozemstva.

PRAVE BITKE PO MESTIH IN INDUSTRIJSKIH KRAJIH V AVSTRIJI.

Med političnimi vestmi poročamo, kako je hotel Heimwehr uvesti v Avstriji fašistično diktaturo in odstaviti vse deželne vlade in jih nadomestiti s svojimi zaupniki. Dne 12. februarja je prišlo v Avstriji po mestih in industrijskih krajih do državljanske vojne, ker se je uprlo socialistično delavstvo z orožjem zahtevi Heimwehra. V Linzu so se socialdemokratski delavci postavili po robu preiskavi v socialističnem domu in se je razvila med policijskimi oddelki in delavci prava bitka. 4000 delavcev se je bojevalo več ur proti 6000

možem vojaštva ter policije. V boju so bili na delu puške, strojnice in topovi. Po zadnjih vesteh je obvladalo položaj v Linzu vojaštvo.

Spopadi v Linzu so povzročili proglaš vse-spološne stavke od strani socialnih demokratov po celi državi. Dollfussova vlada je odgovorila na proglaš stavke z obsednim stanjem in z razpustom socialdemokratske stranke.

Kakor v Linzu so se spoprijeli tudi na Dunaju socialni demokrati s policijo in vojaštvom. Policija in vojska sta zasedli vse delavske ustanove in je prišlo v 10. in 11. okraju do hudih bojov.

V noči 12. februarja so prihajale iz Gradca strašne vesti o krvavih pobojih, ki so se odigravali na ulicah med socialisti in vladnimi četami, ki da so nastopale s strojnimi puškami in bombami. Telefonska zveza med Gradom in inozemstvom je bila 12. februarja prekinjena. Ustno poročilo trdi, da so zahtevali graški poučbeni spopadi 26 mrtvih in 200 ranjenih.

Uradno poročilo o 12. februarja iz Avstrije trdi, da je uspelo policiji in vojaštvu, upostaviti po vseh avstrijskih mestih in pobunjenih krajih red ter mir.

Ob zaključku krvavih dogodkov je vse v Avstriji uverjeno, da bo postal varnostni minister Fey, ki je kot zastopnik Heimwehra v Dollfussovi vladi podkancelar, fašistični diktator Avstrije.

==

Splošna stavka na Francoskem. Radi potlačanja krvavih nemirov v Parizu je odgovorila francoska levica s proglašom splošne stavke za 12. februar. Celodnevna splošna in protestna stavka je potekla na Francoskem brez posebnih dogodkov.

Domače novice.

Delitev davčne uprave v Mariboru. Z odločbo ministra za finance je odrejeno, da se razdeli sedanji okoliš davčne uprave v Mariboru v dva dela tako, da se osnuje za mesto Maribor posebna davčna uprava, ki nosi naziv: »Davčna uprava za mesto Maribor«, za ostali del okoliša pa se osnuje druga davčna uprava, ki ima naziv »Davčna uprava Maribor okolica«. Obe davčni upravi začneta poslovati v splošnem dne 15. februarja t. l., v računovodstvenem blagajniškem oziru pa 1. marca t. l. Obe davčni upravi bosta poslovali v prostorih dosedanje davčne uprave Maribor, Ciril Metodova ulica 1, in sicer »Davčna uprava Maribor mesto« desno od glavnega vhoda; »Davčna uprava Maribor okolica« pa levo od glavnega vhoda. Od 15. februarja 1934 dalje naj se vsi uradni dopisi, vloge itd. naslavljajo točno na novo pristojno davčno upravo. Plačevanje davkov za obe davčni upravi se vrši lahko še nadalje do preklica po položnicah bivše davčne uprave Maribor na čekovni račun 10.039, ki so bile strankam za vplačilo dospelih davkov že dostavljene. Porazdelitev vplačil boste izvršili obe davčni upravi medsebojno.

Smrtno je ponesrečil pri sankanju v St. Ilju v Slov. goricah 9letni Swatyjev sinko.

Posestnik pogorel. V Makolah je uničil požar gospodarsko poslopje z novimi svinjaki posestniku Filipu Kovačiču. Zgorelo je precej krme, dva nova voza, plug in razno orodje. Vzrok še ni dognan.

—

Koledar »Slovenskega gospodarja« bo torej izšel. Vsem, ki so ga naročili, smo poslali položnice. Koledar bo tiskan prihodnji teden, nato ga začnemo razpošiljati.

Za sveti postni čas priporočamo knjigo: »Na Kalvarijo«, ki obsega različne obrazce za opravljanje molitve križevega pota. Ker ob-